

KLUCI Z HOR

TRAGIKOMICKÝ PŘÍBĚH O TOM, ŽE SE NEMĚNÍ NEJEN LIDSKÁ SOUDRŽNOST, ALE BOHUŽEL ANI PROHNANOST. ZVLÁŠTĚ KDYŽ MÁ ÚŘEDNÍ PODTEXT.

Řekněme si na rovinu, že Tomáš Magnusek patří mezi našimi filmaři k největším otloukánkům. Do natáčení se pustil beze škol (vystudoval pedagogiku) a bez předchozích zkušeností, čistě s ochotnickým nadšením. Jeho snímky se tak staly celkem snadným terčem a dá se říct, že právem. Začal nejprve s produkcí. První film *Pamětnice* propadl i u diváků, další na řadě ale byli populističtí *Bastardi* a tam už se dalo mluvit o komerčním úspěchu. Režie se sám chopil až u třetích *Bastardů*, po nich ještě natočil snímky *Jedlící aneb Sto kilo lásky* a *Modelky s.r.o.* Všechny se daly charakterizovat pár výstižnými slovy: amatérství, nesoudržnost, základní filmařské chyby, děj často na hranici sebeaparodie. Upřímně řečeno, nedalo se na to skoro koukat. Současně ale nešlo Magnuskovi upřít zájem o někdejší známé

herce a jejich obsazování. Mnoho veteránů a legend se tak díky němu dočkalo návratu před filmovou kameru. Působilo to osvěžujícím dojmem, protože v českém rybníčku je zvykem obsazovat stále tytéž obličeje, a to i v blbých filmech, kterých je nakonec většina – takže to vyjde nastejno. Nyní přichází Tomáš Magnusek v pořadí se svým čtvrtým filmem a tentokrát bez rozpaků dávám palec nahoru.

V malém podhorském městečku žijí léta společně v jednom domě svobodný Ladislav a jeho mentálně postižený strýc Emil. Na jejich stavení a pozemky mají záslusk developeri, takže se kolem toho rozjede nečistá hra. V ideálním případě Láďa dům prodá dobrovolně, v tom horším bude dvojice násilně rozdělena a Emil půjde do ústavu. Pokud vám tato zápletka něco připomíná, není divu. Kdo si nejpozději při replice „Vždycky na něco

zapomeněš“ nevzpomene na film *Vesničko má středisková*, zřejmě ji neviděl. To, že debutující scenárista Jan Jurek v zásadě použil stejné schéma, ale zase tak moc nevadí (kdo ví, třeba to byla úmyslná pocta). Důležité je, že děj drží pohromadě, herecké výkony nebudí pocit trapnosti a přestože po technické stránce není snímek úplně na špičkové úrovni, máme tu dílo, za které se tvůrci rozhodně nemusí stydět.

Herecky hraje prim ústřední dvojice. Martin

Dejdar jako Láda dává vzpomínout na své lepší časy ve snímcích *Učitel tance* nebo *Zdivočelá země*. Škoda, že ho poslední dobou vídáme tak málo, zdá se, že se kvůli svým politickým postojům ocitl na indexu stejně jako herci za minulého režimu. V *Klucích z hor* každopádně zachází se svojí postavou citlivě, neupadá do patosu a je uvěřitelný. O mistrovství Jiřího Lábusa nikdo nepochybuje a ve filmu jsou scény, kdy to dokazuje, zejména tehdy, když musí nějak vypjatě reagovat. Dovolím si

ale jedno malé poštouchnutí: v některých scénách má až příliš inteligentní pohled. Přirozenost se špatně schovává a občas to Jiřímu Lábusovi trochu ujede, což je ale spíše poklonou před jeho osobností než výtka k výkonu. János Bán to měl jako Otík ve *Vesničce* jednodušší, protože jako cizinec skutečně nerozuměl tomu, co se kolem něho děje. Potěší i některé návraty před kameru nebo krátká cameo. Z těch návratů je to jednoznačně Eva Vejmělková, která nám přibrala roky do krásy a hrát nezapomněla, nebo v malé roli právníka František Němec. Dostalo se i na Václava Neckáře nebo Jiřího Korna (záporáky umí opravdu démonicky). A v roli starosty vystupuje sám Tomáš Magnusek a nijak tím svůj film nekazí. Je vidět, že podobné typy má ze života nakoukané.

Konečné vyústění zápletky přináší i nečekaná překvapení a odhalení; ta ale do celkového konceptu zapadají a nepůsobí jako „vichr z hor“. Snad jen úplně finále mohlo vyznít méně úspěšně. Z hlediska spravedlivého srovnání s jinými filmy

v kinech se stále pohybujeme na úrovni slušné televizní inscenace, ale na tu dnes nedosáhnou ani někteří dříve renomovaní čeští tvůrci.

Kdo si bude chtít do filmu Tomáše Magnuska kopnout, tak to udělá, ovšem bezmyšlenkovitě odsudky svědčí spíše o zaujatosti dotyčných. V mých očích se jedná o lehce nadprůměrný český současný film, který mě nenudil, u kterého jsem se nemusel rozčilovat a který má hlavu a patu. A nezbytné srovnání s *Vesničko má středisková* jen ukazuje, že lidské povahy žádný režim nezmění; problémy s funkcemi, s mocí a s chamtivostí jsou stále stejné.

Obávám se, že na *Kluky z hor* příliš mnoho lidí ze současného digitálně zombifikovaného publika nepřijde. A do klubových kin se také nehodí, byť ta čeští intelektuálové zásobují díly výrazně horšími než Magnuskovy filmy. Snímek možná zaujme až v televizi, ale já jsem vcelku rád, že vznikl.

Petr Stránský

KLUCI Z HOR
ČR, 2018, 91 min.

- ▶ **Režie:** Tomáš Magnusek
- ▶ **Scénář:** Jan Jurek
- ▶ **Kamera:** Tomáš Drdácý
- ▶ **Hudba:** Veronika Černá, Lukáš Černý
- ▶ **Hrají:** Martin Dejdar, Jiří Lábus, Martin Huba, Eva Vejmělková, Ljuba Krbová, Tomáš Magnusek, Lenka Termerová

PREMIÉRA: 3. 5.

APK CINEMA SERVICE

